

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์หนังสืออ่านประกอบวิชาประวัติศาสตร์ยุค
มัธยมศึกษาตอนปลาย" มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์หนังสืออ่านประกอบวิชาประวัติศาสตร์ยุค
ตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาส่วนที่-ส่วนบกพร่องของหนังสืออ่านประกอบวิชา
ตามความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่ใช้หนังสือเหล่านั้นสอนอยู่ในโรงเรียน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ครูอาจารย์จะได้ใช้ผลการวิจัยไปเป็นแนวทางปรับปรุงการสอนให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น
2. ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและพิจารณาคัดเลือกหนังสืออ่านประกอบ
วิชาประวัติศาสตร์จะได้ใช้เป็นแนวทางปรับปรุง แก้ไข และพิจารณาหนังสืออ่านประกอบ
วิชานี้ให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น
3. ผู้สนใจอาจใช้ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัยต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามครูอาจารย์ 1 ชุด โดยผู้
วิจัยได้ออกไปแจกและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง ซึ่งได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 100

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่ หากำร้อยละสำหรับคำตอบ
ของแบบสอบถามหมวดที่ 1 และหมวดที่ 2 ส่วนค่าทศนิยมแบบสอบถามหมวดที่ 3 และหมวด

ที่ 4 ได้นำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบระหว่างหนังสือสองเล่ม โดยใช้ z-test แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

สรุปผลการวิจัย

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาจารย์ที่สอนวิชาประวัติศาสตร์

ครูอาจารย์ที่สอนวิชาประวัติศาสตร์ส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 92 และมีอายุระหว่าง 36-40 ปี มากที่สุด คือร้อยละ 32 ส่วนอายุ 20-25 ปี น้อยที่สุด หรือร้อยละ 8 ครูอาจารย์ร้อยละ 92 มีคุณวุฒิทางการศึกษาจบปริญญาตรี และร้อยละ 78 เลือกเรียนวิชาเอกภาษาไทย

ครูอาจารย์เหล่านี้ประกอบอาชีพครูมาแล้ว 6-10 ปี เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาเป็นกลุ่มที่สอนมาแล้ว 1-5 ปี และ 11-15 ปี เป็นกลุ่มที่เท่า ๆ กัน แต่ละกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 22 ครูอาจารย์ที่สอนภาษาไทยมาแล้ว 1-5 ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34 และมีน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่สอนภาษาไทยมาแล้ว 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 16

ครูอาจารย์สอนวิชาประวัติศาสตร์ ร้อยละ 64 สอนวิชานี้มาแล้ว 1-5 ปี ที่สอนตั้งแต่ 11-15 ปี มีเพียงร้อยละ 8 ซึ่งนับว่าเป็นกลุ่มที่น้อยที่สุด แต่ละคนต้องสอน 16-20 ชั่วโมง หรือค้ำ คิดเป็นร้อยละ 62 ซึ่งนับว่าเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด ที่สอนเพียง 6-10 ชั่วโมง มีร้อยละ 8 เท่านั้น ครูอาจารย์ร้อยละ 92 ต้องสอนวิชาประวัติศาสตร์ ร่วมกับวิชาภาษาไทยอื่นด้วย และร้อยละ 68 สอนวิชานี้เพียงผู้เดียวในโรงเรียนของตน

หมวดที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่มีต่อการใช้หนังสืออ่านประกอบวิชาประวัติศาสตร์

ครูอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามใช้หนังสืออ่านประกอบวิชาประวัติศาสตร์ที่ผู้วิจัยเลือกมาวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 100 การเลือกหนังสืออ่านประกอบนั้นครูอาจารย์มีสิทธิ

เลือกเองร้อยละ 92 เหตุผลที่เลือก ร้อยละ 100 เลือกโดยพิจารณาแล้วว่ามีความภาคภูมิใจ
การใช้หนังสืออ่านประกอบของครูอาจารย์นั้น ร้อยละ 50 ใช้ประกอบการสอนทุกเรื่อง
ร้อยละ 40 ใช้ประกอบการสอนเป็นส่วนใหญ่ ครูอาจารย์ได้นำหนังสืออ่าน
ประกอบเหล่านั้นให้กับนักเรียนที่เรียนด้วยร้อยละ 82 และแนะให้ห้องสมุดซื้อไว้ให้ยูสนใจ
ได้อ่านร้อยละ 46

หมวดที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาและวิธีการเขียนหนังสืออ่านประกอบ

1. จุดประสงค์ของผู้เขียนหนังสือที่วิเคราะห์ทั้งสองเล่มในการจัดทำหนังสือ
ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา ท.061-062 ประวัติวรรณคดี
2. ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาแต่ละเรื่องกับพื้นความรู้วิชาวรรณคดีและวิชา
อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งนักเรียนเคยเรียนมาแล้วไม่ชัดเจนพอ
3. เนื้อหาบางเรื่องอาจเขียนรายละเอียดมากเกินไป ทั้งที่เป็นเรื่องซึ่งผู้อ่าน
ได้มีพื้นความรู้จากการเรียนวรรณคดีมาแล้ว ทำให้ผู้ใช้หนังสือเบื่อหน่ายเพราะความรู้ไม่
ก้าวหน้า
4. ปริมาณของเนื้อหาแต่ละเรื่องเขียนไม่ได้สัดส่วนเหมาะสมกัน เนื้อหา
วรรณคดีบางยุคก็มีมากไป บางยุคก็มีน้อยไป
5. ผู้ใช้หนังสือต้องการให้เพิ่มเติมประวัติของวรรณคดีเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือ
จากที่ปรากฏชื่อในประมวลการสอน เพราะจะทำให้ผู้ใช้หนังสือมีความรู้กว้างขวาง
6. ประวัติของวรรณคดีที่นำมาเขียนในหนังสือทั้งสองเล่มมีครบตามประมวล
การสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 แต่ครูอาจารย์ที่ตอบแบบ
สอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้ตรวจสอบก่อนตอบแบบสอบถาม
7. เนื้อหาที่น่าสนใจในเล่มนั้นเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน มีความยาก
ง่ายกำลังดี
8. หนังสือประวัติวรรณคดีทั้งสองเล่มไม่ปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอยู่เสมอ
เมื่อมีการค้นพบหลักฐานทางประวัติวรรณคดีใหม่ ๆ
9. เนื้อหาในหนังสือแต่ละเล่มมีบางตอนที่เขียนผิดไปจากความจริง

10. มีการเขียนถึงจุดประสงค์ในการแต่งวรรณคดีแต่ละเรื่องถ้ามีหลักฐานปรากฏ หรือมีการสันนิษฐานไว้แล้ว

11. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถชี้ขาดได้ว่าผู้เขียนไม่เคยละเอียดที่จะเขียนถึงเนื้อเรื่องย่อของวรรณคดีทุกเรื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเวลาในการตอบแบบสอบถามจำกัด ผู้ตอบไม่มีเวลาตรวจสอบข้อเท็จจริงได้อย่างละเอียด

12. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่อาจชี้ขาดได้เช่นกันว่า ผู้เขียนจะไม่ยกตัวอย่างคำประพันธ์ในวรรณคดีที่ไม่ใช่งานชิ้นสำคัญของชาติ ยกเว้นคำประพันธ์นั้นยังเอื้ออำนวยต่อการยกย่องเป็นพิเศษ

13. ตัวอย่างคำประพันธ์ที่ยกมาประกอบการเขียนประวัติวรรณคดีแต่ละเรื่องนั้น บางเรื่องก็ยกมามากเกินไป บางเรื่องก็น้อยเกินไป แต่ตัวอย่างนั้นก็ช่วยสนับสนุนให้ผู้อ่านได้เห็นคุณค่าและเสริมเนื้อหาของประวัติวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

14. ผู้เขียนได้ยกย่องหรือแสดงคุณค่าของวรรณคดีบางเรื่องน้อยเกินไปจนผู้อ่านไม่เห็นคุณค่าของวรรณคดีเรื่องนั้น และบางเรื่องก็ยกเหตุผลมาประกอบไม่สมจริง ทำให้ผู้อ่านเคลือบแคลงใจ

15. ในการเขียนประวัติวรรณคดีบางเรื่อง ผู้เขียนละเอียดที่จะกล่าวถึงข้อสันนิษฐาน หรือหลักฐานทางวรรณคดีเมื่อจำเป็น ทำให้เนื้อหาที่เป็นจริงดูเลื่อนลอย ขาดเหตุผล

16. ผู้เขียนไม่ได้เขียนประวัติผู้แต่งไว้ทุกครั้งที่เราเริ่มเขียนถึงผลงานของกวีแต่ละท่าน

17. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่สามารถชี้ขาดได้ว่าผู้เขียนไม่เคยลืมนที่จะบอกให้ทราบถึงเวลาหรือสมัยที่กวีแต่งวรรณคดีเล่มนั้น ๆ ถ้ามีหลักฐานปรากฏ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการตรวจสอบเรื่องนี้เป็นงานละเอียด ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีเวลาเพียงพอ [ในหนังสือทั้งสองเล่มผู้เขียนเขียนครบถ้วน]

18. ภาคผนวกท้ายเล่มมีการเลินทางวรรณคดี ทำให้ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเพิ่มบ้าง

19. เนื้อหาในเล่มอาจไม่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในด้านใดเลยนอกจากส่งเสริมทักษะการจำ

20. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่อาจชี้ขาดลงไปได้ว่า วิธีการเขียนหนังสือเล่มนี้ ใดมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านอยากค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมต่อไป และนักเรียนจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 คือ กาย อารมณ์ สังคม บัญญา ถ้าได้อ่านหนังสือสองเล่มนี้

21. เนื้อหาและวิธีการเขียนของผู้เขียนได้วางพื้นฐานทางวัฒนธรรมและส่งเสริมความรักสถาบันทั้ง 3 รวมทั้งเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงเอกลักษณ์ประจำชาติ

22. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่อาจชี้ขาดลงไปได้ว่า ผู้เขียนได้ใช้หลักจิตวิทยาในการเขียนหนังสืออย่างมาก

23. ศัพท์และภาษาที่ใช้อธิบายเนื้อหาไม่ยากเกินไป จึงควรให้นักเรียนชั้น ม.ศ. 5 ใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์

24. ผู้เขียนสามารถใช้ภาษาอธิบายเนื้อหาได้แจ่มแจ้ง ใช้สำนวนภาษา ศัพท์สละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาไทย

หมวดที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประกอบของหนังสือ

1. การเย็บเล่มหนังสือยังไม่ทำอย่างดงามที่เคียว

2. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่อาจตัดสินเด็ดขาดได้ว่า หนังสือเล่มนี้มีขนาดใหญ่พอเหมาะและไม่หนาเกินไปจนหยิบใช้ไม่สะดวก

3. กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือทั้งสองเล่มยังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน

4. สภาพกระดาษปกขาดงายทั้งสองเล่ม

5. การออกแบบปกหนังสือไม่สวยงาม สีส้มไม่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และมีเนื้อเรื่องของรูปหน้าปกยังไม่เหมาะสมกับเนื้อหาทั่วไปของวิชานี้

6. ขนาดตัวอักษรที่ใช้พิมพ์มีขนาดโตอ่านได้ชัดเจน แต่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่อาจชี้ขาดได้ว่ารูปร่างของตัวอักษรสวยงามหรือไม่

7. การพิมพ์ย่อหน้า การเว้นวรรค การเน้นข้อความด้วยตัวดำ และการขีดเส้นใต้เน้นข้อความ หนังสือประวัติศาสตร์ (ท.061-062) พิมพ์ได้ชัดเจนและเหมาะสม

กับสภาพของเนื้อหามากกว่าหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ชมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ

8. หนังสือทั้งสองเล่มควรมีราคาถูกกว่าปัจจุบัน

9. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่อาจชี้ขาดลงไปว่า หนังสือทั้งสองเล่มจัดลำดับเรื่องเรียงอย่างเหมาะสมตามความสำคัญของวรรณคดีเรื่องนั้นหรือไม่

10. การวิเคราะห์เรื่องภาพประกอบคงวิเคราะห์ได้แต่เฉพาะหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ชมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ เพราะหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ไม่มีภาพประกอบเลย ภาพประกอบในหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี นั้นไม่ชัดเจน ภาพเล็กไม่เหมาะกับสิ่งที่เสนอในภาพ สีไม่สวยงาม ให้สีไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ขึ้นตอนในการนำภาพเข้าไปประกอบเนื้อเรื่องไม่เหมาะสมไม่สัมพันธ์กับเนื้อหา จำนวนของภาพก็ไม่เหมาะสมกับเนื้อหา และควรมีภาพประกอบให้มากกว่าที่เป็นอยู่

11. หนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของผู้ช่วยศาสตราจารย์เสถียร วิลาวรรณ ไม่มีบรรณานุกรมท้ายเล่ม และหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ชมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ นั้น ครูอาจารย์ก็ไม่อาจชี้ขาดได้ว่ามีการเขียนบรรณานุกรมได้ถูกต้องชัดเจน

12. การแจ้งให้ผู้อ่านทราบรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อสำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จังหวัดที่ตั้งสำนักพิมพ์ และจำนวนเล่มที่พิมพ์ออกสู่ตลาดของหนังสือทั้งสองเล่ม เขียนอย่างชัดเจน

13. การวิเคราะห์เรื่องแบบฝึกหัด คงวิเคราะห์ได้แต่เฉพาะหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของผู้ช่วยศาสตราจารย์เสถียร วิลาวรรณ เพราะหนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยชน์ชมศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ไม่มีแบบฝึกหัดเลย แบบฝึกหัดในหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) นั้นครูอาจารย์ไม่อาจชี้ชัดได้ว่ามีเขียนไว้เมื่อจบเนื้อหาของวรรณคดีทุกสมัย ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยว่าแบบฝึกหัดเหล่านั้นครอบคลุมเนื้อหาได้ครบถ้วนและมีปริมาณเพียงพอที่จะฝึกเด็กให้เกิด

ความแม่นยำทางคำเนื่อหา ครูอาจารย์ไม่เห็นด้วยเช่นกันว่า แบบฝึกหัดมีทั้งแบบปรนัย และอัตนัย ซึ่งทำให้วัดความรู้ของผู้เรียนได้อย่างลึกซึ้ง แต่เห็นด้วยว่าแบบฝึกหัดนั้นสามารถนำไปปรับปรุงเป็นข้อสอบได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หนังสืออุเทศวิชาภาษาไทย ประวัติวรรณคดี ประโยคมัธยม ศึกษาตอนปลาย ของกระทรวงศึกษาธิการ และหนังสือประวัติวรรณคดี (ท.061-062) ของผู้ช่วยศาสตราจารย์เสนีย์ วิลาวรรณ มีคุณภาพดี ตามความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามคิดว่าเหมาะที่จะใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชานี้ แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องที่ยังคงแก้ไขปรับปรุงอยู่บ้าง

ขอเสนอแนะ

สำหรับครูอาจารย์ที่สอนวิชาประวัติวรรณคดี

1. ควรศึกษาและทำความเข้าใจความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรวิชา ท.061-062 (ประวัติวรรณคดี 1 และ 2) เพื่อใช้เป็นแนวทางทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่ได้วางไว้
2. ศึกษาเกณฑ์ในการเลือกหนังสือเรียนสำหรับนักเรียน เพื่อนำไปเป็นหลักในการเลือกหนังสืออ่านประกอบวิชาประวัติวรรณคดีให้ได้นหนังสือที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนของตน
3. ศึกษาหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และการเลือกหนังสือสำหรับนักเรียน เช่น ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น หลักการเขียนบรรณานุกรม และหลักการเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษาได้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนได้มากที่สุด
4. ควรศึกษาหาความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับวรรณคดีและประวัติของกวี และวรรณคดีอยู่เสมอ เพื่อจะได้ถ่ายทอดวิชาการที่ทันสมัยเสมอแก่นักเรียนและสามารถคัดสรรเนื้อหาในหนังสือที่เลือกใช้ว่าถูกต้องทันสมัยเพียงใด
5. ควรวางแผนการเรียนการสอน ทำคู่มือครูถ้ามีโอกาส และพยายามหาวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในห้องเรียน เพื่อทำให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่อหน่ายและได้ผลดี

6. ควรติดตามผลการเรียนการสอนอยู่เสมอ เพื่อจะได้ปรับปรุงการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่ง ๆ ขึ้น

7. ถ้ามีโอกาส ครูอาจารย์ควรเขียนหนังสือประวัติวรรณคห์บ้าง โดยร่วมกัน เขียนเป็นกลุ่ม หรือเขียนเดี่ยว ทั้งนี้จะทำให้วงการศึกษาวชิชาประวัติวรรณคห์กว้างขวาง ยิ่งขึ้น

สำหรับผู้บริหาร

1. ควรให้กำลังใจแก่ครูอาจารย์ที่สอนวิชาประวัติวรรณคห์ ทั้งค่านวิชา การบริการอุปกรณ์การสอน และการยกย่องว่าเป็นผู้สอนวิชาสำคัญยิ่งวิชาหนึ่ง

2. ควรเลือกครูอาจารย์สอนวิชาประวัติวรรณคห์ให้เหมาะสม โดยเลือกผู้ที่มีความรู้ทางวรรณคห์ลึกซึ้งกว้างขวาง มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนวิชานี้ ชยันค่นคว่ำ และมี ความสามารถคานการสอนดี

3. ผู้บริหารทางวิชาการ ควรช่วยครูอาจารย์เลือกหนังสืออ่านประกอบสำหรับ วิชาประวัติวรรณคห์ ทั้งนี้ผู้บริหารเองต้องรู้เกณฑ์ในการเลือกหนังสืออย่างคี่คว่ำ และ การเลือกหนังสือควรทำขึ้นในลักษณะปรึกษาหารือกันด้วยหลักวิชาการ ไม่ใช่การใช้อำนาจ หน้าที่ทางการงาน

4. ควรจัดบริการห้องสมุดไว้ให้นักเรียนได้มาค่นคว่ำความรู้ทางประวัติ วรณคห์ได้อย่างลึกซึ้งกว้างขวาง

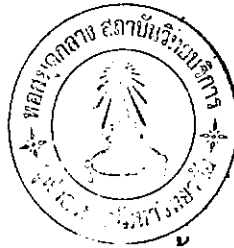
สำหรับผู้จัดทำหลักสูตร

1. ควรปรับปรุงหลักสูตรใหม่เนื้อหาในปริมาณพอ เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด ให้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้มีเวลาเหลือพอที่จะทำการค่นคว่ำและฝึกวิจารณ์ญาณได้

2. ควรทำวัสดุประกอบการสอน เช่น แบบเรียน คู่มือครู เอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้ครูสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการเรียนการสอนวิชาประวัติวรรณคห์ วิชาคแคลนเรื่องนี้มีมากคี่คี่คว่ำ

3. ควรติดตามผลการใช้หลักสูตรวิชา ท.061-062 (ประวัติวรรณคห์ 1 และ 2) เพื่อปรับปรุงให้วิชานี้มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ได้อย่างจริงจัง

สำหรับศึกษานิเทศก์

1. ควรออกนิเทศดูการสอนวิชาประวัติศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ไม่ควรสนใจเฉพาะวิชา
ท.401-402-503-504 (ภาษาไทย) เท่านั้น

2. เมื่อมีการประชุมสัมมนาครูสอนวิชาภาษาไทย ควรได้อภิปรายศึกษาปัญหา
ของการเรียนการสอนประวัติศาสตร์อย่างจริงจัง

3. ควรทำวัสดุประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู คู่มือแบบเรียน โครงการสอน
 ฯลฯ สำหรับวิชานี้บ้าง

4. ควรเสนอแนะหนังสืออ้างอิง และแหล่งวิทยาการสำหรับวิชาประวัติศาสตร์
 เพื่อช่วยครูในการหาความรู้ทางวิชาการ ซึ่งอาจทำเป็นรูปเอกสารและวารสารเผยแพร่

สำหรับผู้เขียนหนังสือประวัติศาสตร์

1. ควรปรับปรุงเนื้อหาให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และควรทันสมัยอยู่เสมอ
ในการหาหลักฐานมาอ้างอิง

2. ควรใช้จิตวิทยาในการเขียนหนังสือเหล่านี้ เพื่อดึงดูดความสนใจให้นักเรียน
อยากอ่านอยากศึกษา

3. ควรปรับปรุงคุณภาพของภาพประกอบให้น่าสนใจ และจัดภาพให้เหมาะกับ
เนื้อหาในเรื่อง และหนังสือที่ไม่มีภาพประกอบเลยควรจัดหาภาพมาประกอบเพื่อให้ถูก
หลักการจัดทำหนังสืออ่านสำหรับเด็กวัยรุ่น

4. ควรปรับปรุงสภาพทั่วไปของหนังสือให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เป็นต้นว่า ปก
และกระดาษที่พิมพ์ ควรใช้ชนิดที่ทนทานไม่ขาดง่าย เป็นต้น

5. ควรปรับปรุงการเขียนบรรณานุกรมให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ค้นคว้าหา
ความรู้เพิ่มเติมได้ต่อไป

6. ควรเขียนแบบฝึกหัดไว้ด้วย เพื่อครูอาจารย์จะได้ใช้ประกอบการสอน และ
ควรเสนอแนะกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนไว้ด้วย เพื่อครูอาจารย์จะได้เลือกใช้
ทำให้การเรียนการสอนได้ผลยิ่งขึ้น

7. ควรปรับปรุงราคาให้ถูกลงกว่าเดิม

สำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีตัวอย่างประชากรมากกว่านี้ และตัวอย่างประชากรควรกระจายไปในต่างจังหวัดด้วย เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่นำมาสรุปผลได้แน่นอนยิ่งขึ้น
2. ควรใช้เครื่องมือในการวิจัยหลาย ๆ แบบ เช่น การสัมภาษณ์และแบบสอบถาม จะทำให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ควรเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์ที่ค่าย เพราะปัจจุบันนักเรียนได้ใช้หนังสืออ่านประกอบวิชาประวัติศาสตร์อย่างทั่วถึงทุกโรงเรียนแล้ว
4. ควรมีการวิจัยทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชา ท.061-062 (ประวัติศาสตร์ 1 และ 2) ในโอกาสต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย